

29th WARSAW FILM FESTIVAL
11-20 OCTOBER 2013

SÉLECTION OFFICIELLE
COMPÉTITION
FESTIVAL DE CANNES

NAJLEPSZY SCENARIUSZ
MFF CANNES
2013

天
之
定

Film Jia Zhang-Ke

DOTYK GRZECHU

A Touch of Sin | Tian zhu ding

SCENARIUSZ I REŻYSERIA: JIA ZHANG-KE CHINY / JAPONIA 2013, 133 MIN
ZAJĘCIA: YU LIU-WAI MONTAŻ: MATTHEU LACLAU, XUDONG LIN REŻYMER: YANG ZHANG MUZYKA: BONG JIM
WYSTĘPIJĄ: WU JIANG, VIVIEN LI, LANSHAN LUO, BAOJIANG WANG, JIA-YI ZHANG, TAO ZHAO
PRODUKENT: SHOZO ICHIVAMA PRODUKCJA: XSTREAM PRODUCTION, OFFICE KITANO, SHANGHAI FILM GROUP CORPORATION
DYSTRYBUCJA W POLSCE: AGAINST GRAVITY

www.againstgravity.pl filmyAgainstGravity

TYLKO W KINACH STUDYJNYCH

AGAINST GRAVITY PRZEDSTAWIA

DOTYK GRZECHU

A Touch of Sin | Tian zhu ding

Film **Jia Zhang-Ke** Chiny/Japonia 2013, 133 min

scenariusz i reżyseria: *Jia Zhang-Ke*

zdjęcia: *Yu Lik-Wai*

montaż: *Matthieu Laclau, Xudong Lin*

dźwięk: *Yang Zhang*

muzyka: *Giong Lim*

występują: *Wu Jiang, Vivien Li, Lanshan Luo, Baoqiang Wang, Jia-yi Zhang, Tao Zhao...*

producent: *Shozo Ichiyama*

produkcja: *Xstream Production, Office Kitano, Shanghai Film Group Corporation*

wybrane festiwale i nagrody:

2013 – **Nagroda za Najlepszy Scenariusz MFF Cannes;**

Warszawski Festiwal Filmowy; All About Freedom Festival

Czas projekcji: *133 min*

Dystrybucja w Polsce: *Against Gravity*

Historia:

Trzy morderstwa i jedno samobójstwo, a wszystkie popełnione w Chinach... Cztery rodzaje śmierci i cztery wypadki, które naprawdę zdarzyły się w Shanxi, Chongqing, Hubei i Guangdong i odbiły się szerokim echem wśród chińskiego społeczeństwa. Na ich kanwie, uznany na świecie reżyser, Jia Zhang-Ke snuje historiozoficzną opowieść o współczesnych Chinach – prężnie rozwijającym się ekonomicznym gigancie, trawionym przez przemoc i korupcję. Przedstawia je z różnych perspektyw, w nowelowym stylu, przypominającym najlepsze filmy Roberta Altmana, a także stylistykę kina drogi.

Górnik Dahai sprzeciwia się korupcyjnej działalności władz jego wioski. Wpada w szal i buntuje się przeciwko dawnym kolegom, którzy wspięli się na szczyty władzy po szczeblach korupcyjnej kariery. Neguje wszystko, w tym nowe burżuazyjne konwenanse, które świetnie przyjęły się w postkomunistycznej chińskiej rzeczywistości...

Podróżujący po Chinach Zhou San para się dorywczymi pracami, a tak naprawdę zarabia na rabunkowych napadach na ludzi. Jedzie do domu na sylwestra, ale podczas podróży sam zostaje napadnięty. Zabija młodocianych przestępców, a po przyjeździe do wioski, której honorowym szefem z nadania komunistów jest jego matka, odreagowuje w lokalnej knajpie i żegna się z żoną na zawsze...

Recepcjonistka Xiao Yu pracuje w ekskluzywnym domu publicznym. Ma romans z żonatym mężczyzną, któremu w końcu stawia ultimatum. Klienci, których pewnego razu obsługuje, żądają od niej więcej niż wymaga praca. Gdy posuwają się za daleko, ostro reaguje, a to kończy się tragedią...

Młody chłopak Xiao Hui, chcąc zarabiać więcej, pracuje dorywczo w różnych miejscach. W końcu trafia do domu publicznego dla milionerów, gdzie zatrudnia się jako kelner. Niestety zakochany znów zmienia pracę i trafia do fabryki. Zaczyna pracować przy taśmie produkcyjnej, a gdy jego sytuacja wydaje się stabilizować, dopada go przeszłość.

O filmie:

D *otyk grzechu* to inspirowany tradycyjną pekińską operą (głównie *Wild Boar Forest*, sfilmowaną w 1962 roku przez **Chena Huaikai** i **Cui Weia**), tradycyjnym chińskim malarstwem oraz artystycznymi filmami o sztukach walki Kinga Hu filmowy portret współczesnej chińskiej cywilizacji, która przeobraża relacje i związki międzyludzkie w trudne do wyobrażenia piekło, pełne gwałtu, egoizmu i niesprawiedliwości. Reżyser stawia tu retoryczne pytanie o korzenie zła, jakie tkwią we współczesnym chińskim społeczeństwie. Pokazane w filmie historie, w większości oparte na faktach, które reżyser odnajdywał na Weibo (chiński odpowiednik Twittera), tworzą przepętnioną dramatyzmem i konfliktami narrację, której bohaterami są przeciętni obywatele Chin. Grają ich zarówno aktorzy profesjonalni, jak i amatorzy, a tytuł filmu to świadome nawiązanie do *A Touch of Zen* Kinga Hu. Film urzeka doskonałą stylistyką zdjęć, przepętnionym kolorem, dopracowanymi w każdym detalu i oddającymi specyfikę i klimat pokazywanych Chin, bo – jak przyznaje reżyser – ten film ma być wizualną podróżą po tym kraju.

Wywiad z reżyserem:

Przemoc w chińskim społeczeństwie jest częstym tematem filmów. Dlaczego tak się dzieje?

Gdy przeglądałem niezliczone ilości informacji na ten temat na Weibo (chiński odpowiednik Twittera) czułem się nieswojo natrafiając na raporty o wypadkach z użyciem przemocy, której tak naprawdę powinno się unikać. Szybka transformacja Chin doprowadziła do tego, że niektóre rejony stały się bardziej rozwinięte, a przepaść między bogatymi i biednymi Chińczykami cały czas się pogłębia. Ludzie wpadają w depresję przy każdej próbie konfrontacji z przykładami nierównych przywilejów lub po prostu społecznej nierówności. Z boku jest Weibo, bo nasze społeczeństwo nie ma kanału do komunikacji. A kiedy ludzie nie mają nawyku komunikacji między sobą, przemoc staje się najszybszym i najskuteczniejszym sposobem, używanym przez słabych ludzi do ochrony własnej godności. Słuchając o tak wielu historiach na temat przemocy postanowiłem stawić temu w filmie czoło. To prawdopodobnie jedyny sposób, aby zredukować skalę przemocy wokół nas. Dlatego zacząłem myśleć o filmie, który pokazywałby różne obrazy przemocy, a nie opowiadał o historii jednego bohatera. Wybrałem cztery szokujące przykłady przemocy, aby pokazać złożony obraz współczesnych Chin.

W jakim stopniu historie opowiedziane w filmie są powiązane z rzeczywistością? Czy starał się Pan pozostać jak najwierniejszym faktom, o których Pan opowiadał?

Przed napisaniem scenariusza odwiedziłem miejsca, w których wydarzyły się te wypadki. Chciałem na własne oczy zobaczyć prawdziwą scenerię tych zdarzeń i zdobyć jak najwięcej informacji na ich temat. Przeprowadziłem kilka wywiadów. To stanowiło bazę do rozpoczęcia pracy nad tym projektem, choć nie oznacza to wcale, że sam nie dodałem trochę fikcji. Wydają mi się, że jest ona potrzebna do głębszego pokazania zarówno społecznych procesów, jak i motywacji bohaterów. Zastosowałem ją na poziomie scenariusza i w trakcie kręcenia filmu. Same wypadki wydają się być raczej dramatyczne, pełne wewnętrznych konfliktów i paradoksów. Chińska literatura dostarczyła mi sposobu na ich filmową adaptację. Tradycja nowelowa zakłada przecież wybór jednego tematu i budowanie postaci i sytuacji wokół

niego. Podczas pracy nad scenariuszem oglądałem również mnóstwo tradycyjnych oper chińskich. W szczególności zainspirowała mnie jedna z nich – pekińska opera **Wild Boar Forest**, sfilmowana przez Chena Huaikaia i Cui Weia w 1962 roku.

Pokazane w filmie cztery historie sfilmowane zostały w różnych częściach Chin, z wykorzystaniem regionalnych dialektów. Czy był to zabieg celowy?

Tak, film dzieje się w czterech różnych częściach Chin. Otwierająca film historia rozgrywa się w Shanxi, gdzie się zresztą urodziłem, czyli zimnej, rozległej rolniczej prowincji w północnych Chinach. Druga historia dzieje się w Chongqing, położonym w południowo-zachodniej części Chin, nad rzeką Jangcy, blisko Trzech Wąwozów. Trzecia historia rozgrywa się w Hubei, w centralnych Chinach, a ostatnia w Dongguan, mieście w prowincji Guangdong na południowym subtropikalnym chińskim wybrzeżu. Teren, który pokazuję w filmie jest bardzo rozległy, a przypomina mi to tradycyjne chińskie malarstwo. Klasyczni malarze zawsze starali się pokazywać panoramę całego kraju. Udzieliła mi się ta idea i postanowiłem, że ten film będzie rodzajem wizualnej podróży po Chinach. Chińskie społeczeństwo jest ostatnio zmuszone do wewnętrznej imigracji. Ludzie wyjeżdżają z rodzinnych stron w poszukiwaniu pracy i lepszego życia. Wielu młodych ludzi z pracuje w międzynarodowych fabrykach w Dongguan. Ten ruch ludności przynosi nowe społeczne relacje. Mam nadzieję, że mój film pokaże jak olbrzymia jest w tym względzie desperacja Chińczyków.

Film pokazuje również nastroje niezadowolenia, które przybierają różne formy. Jak szeroka jest skala tego niezadowolenia w Chinach?

Niezadowolenie z jakiejś sytuacji jest powszechnym zjawiskiem. To jedna z tych rzeczy, które napędzają ludzki rozwój. Chiny od wielu lat były odcięte od świata i w tym okresie zwyciężył kolektywizm. W rezultacie wielu ludzi utraciło samoświadomość. Ostatnie 30 lat reform obudziło w ludziach nową samoświadomość, ale doprowadziło również do wielu problemów społecznych, włączając w to nierówność i korupcję, z którymi

trudno jest sobie poradzić. Akumulacja społecznych problemów w połączeniu ze wzrastającą świadomością osobistej wolności stworzyły klimat, w którym Chińczycy oczekują coraz więcej od zmian, jakie zachodzą w ich kraju.

W jakim stopniu film nawiązuje do gatunku wuxia (filmy o sztukach walki)?

Dotyk grzechu można rozpatrywać w tych kategoriach, bo jest to film o współczesnych Chinach. Gatunek *wuxia* jest bardzo popularny wśród chińskiej widowni. Ale wiele z tych filmów ma polityczny kontekst, a jeden podstawowy temat jest tu stale rozwijany – chodzi o indywidualną walkę przeciw opresji w trudnych społecznych warunkach. Większość z moich wczesnych filmów skupiała się głównie na codziennym życiu w Chinach. W czasie kręcenia **Martwej natury** zrozumiałem, że istnieją ludzie, którzy używają przemocy do zmiany własnej sytuacji, co skłoniło mnie do refleksji, że przemoc to nie tylko kwestia polityczna, lecz również problem ludzkiej natury, który warto zbadać.

W filmie grają znani aktorzy i amatorzy. Skąd pomysł na taki zabieg?

Od początku wiedziałem, że to będzie film o mocnej, dramatycznej akcji. Przedstawiał konflikt interesów między ludźmi, konflikt między człowiekiem a otoczeniem, a także wewnętrzne sprzeczności, jakie tkwią w ludziach. Gdy pisałem scenariusz myślałem o kilku znanych aktorach, którzy mogli zagrać te role, np. Jiang Wu, który gra Dahaia, wystąpił w **To Live** Zhanga Yimoua i **Shower** Zhanga Yanga, a Wang Baoqiang, który gra Zhou San, wystąpiła w **Blind Shaft** Li Yanga. Z kolei Zhao Tao, która grała Zheng Xiaoyu, pojawiła się w wielu moich filmach. Z drugiej strony aktor, który gra Xiao Hui, jest 19-letnim naturszczykiem, którego poznałem w szkole aktorskiej w Hunan. Bardzo lubię estetykę dokumentalną w filmie, dlatego chętnie zatrudniam amatorów. Mam nadzieję, że dzięki temu mój film czerpie sporo dramatyzmu z naturalnych, codziennych zdarzeń, które udało nam się sfilmować.

Angielski tytuł filmu nasuwa skojarzenia z A Touch of Zen Kinga Hu. Czy to świadomy zabieg?

Bardzo lubię filmy Kinga Hu. Angielski tytuł

mojego filmu jest rzeczywiście hołdem złożonym **A Touch of Zen**, a w dodatku historia Zhengi Xiaoyu, granej przez Zhao Tao, a nawet ubrania, które ona nosi nawiązują do tego filmu. Opera, którą pokazujemy w ostatniej scenie naszego filmu, zatytułowana jest **Yu Tang Chun**. Opowiada ona o młodej kobiecie oskarżonej o morderstwo, która w efekcie odzyskuje wolność. King Hu sfilmował tę operę i była to jego druga fabuła. Wykorzystałem ten motyw, bo podoba mi się jego kontekst – ta historia zdarza się cały czas i wszędzie, w różnym czasie i w różnych warunkach społecznych. Zauważam wiele związków pomiędzy presją przetrwania we współczesnych Chinach a sposobem, w jaki Chińczycy postrzegali siebie w minionych wiekach. To zresztą wydało mi się naturalne, skoro inspirowałem się chińską literaturą i filmami, które opowiadały o przeszłości. Różnica polegała na tym, że ja tworzę w epoce internetu, w czasach, gdy niektórzy mają swoje prywatne samoloty, wiadomości rozchodzą się z olbrzymią prędkością, a ludzie są coraz bliżej siebie dzięki Weibo. Dlatego chciałem, aby w moim filmie te cztery historie się przeplatały. Chciałem pokazać, jak obecnie jesteśmy ze sobą połączeni, jak budujemy nasze życie w dzisiejszych czasach.

Ekipa:

ZHAO TAO (jako XIAO YU)

- ukończyła Wydział Chińskiego Tańca Ludowego w pekińskiej Akademii Tańca. Otrzymała kilka nagród w konkursach tańca, a następnie w 2000 roku rozpoczęła współpracę z Jia Zhang-Ke. Zadebiutowała w jego filmie **Martwa natura**, nagrodzonym Złotymi Lwami na 63. MFF w Wenecji. Była również jednym z producentów kolejnego jego filmu **Useless**, nagrodzonego Nagrodą Venice Horizons Documentary Award na 64. MFF w Wenecji. W 2012 roku zdobyła Nagrodę David di Donatello dla Najlepszej Aktorki za rolę we włoskim filmie **Io Sono Li**. Była pierwszą azjatycką aktorką, która zdobyła tę nagrodę.

Filmografia:

2013 - **DOTYK GRZECHU (A TOUCH OF SIN)** reż. Jia Zhang-Ke

2011 - **IO SONO LI** reż. Andrea Segre

(Nagroda David di Donatello Award dla Najlepszej Aktorki, Nagroda dla Najlepszej Aktorki na MFF Asti, Nagroda dla Najlepszej Aktorki, Bimbi Belli 2012)

2010 - **SZKODA, ŻE NIE ZNAŁEM (I WISH I KNEW)** reż. Jia Zhang-Ke,
TEN THOUSAND WAVES reż. Isaac Julien

2008 - **24 CITY** reż. Jia Zhang-Ke

2006 - **MARTWA NATURA (STILL LIFE)** reż. Jia Zhang-Ke

2004 - **ŚWIAT (THE WORLD)** reż. Jia Zhang-Ke

2002 - **NIEZNANE ROZKOSZE (UNKNOWN PLEASURES)** reż. Jia Zhang-Ke

2000 - **PLATFORMA (PLATFORM)** reż. Jia Zhang-Ke

JIANG WU (jako DAHAI)

- chiński aktor. W 1994 roku ukończył Wydział Aktorski w Pekinńskiej Akademii Filmowej.

Filmografia:

2013 - **DOTYK GRZECHU (A TOUCH OF SIN)** reż. Jia Zhang-Ke

2011 - **LET THE BULLETS FLY** reż. Jiang Wen,
WU XIA (DRAGON) reż. Peter Chen

2010 - **SNOW FLOWER AND THE SECRET FAN** reż. Wayne Wang,
1911 REVOLUTION reż. Jackie Chan

2009 - **THE ROBBERS** reż. Yang Shupeng

(Nagroda dla Najlepszego Aktora na Chińsko-Amerykańskim Festiwalu Filmowym w 2010 roku),

2000 - **ZOU DAO DI** reż. Shi Runjiu

1999 - **SHOWER** reż. Zhang Yang

(Nagroda dla Najlepszego Aktora na 7. Pekinśkim Studenckim Festiwalu Filmowym,
Nagroda dla Najlepszego Aktora na 5. MFF Changchun)

1997 - **A BEAUTIFUL NEW WORLD** reż. Shi Runjiu

(Nagroda dla Najlepszego Aktora na 9. MFF Hawaje)

1993 - **TO LIVE** reż. Zhang Yimou

WANG BAOQIANG (jako ZHOU SAN)

- chiński aktor, który zdobył uznanie po debiutanckiej roli w filmie *Blind Shaft* (2003). Zdobył kilka międzynarodowych nagród dla najlepszego aktora za rolę w filmie *Mr. Tree*.

Filmografia:

- 2013 - *DOTYK GRZECHU (A TOUCH OF SIN)* reż. Jia Zhang-Ke,
THE ICEMAN COMETH reż. Wing-Cheong Law
- 2012 - *LOST IN THAILAND* reż. Xu Zheng,
FAIRY TALE KILLER reż. Danny Pang
- 2011 - *MR. TREE* reż. Han Jie
(Nagroda dla Najlepszego Aktora na 9. FF Władywostok, 10. Reggio Emilia Asian FF)
- 2010 - *LOST ON JOURNEY* reż. Wai Man Yip,
FIRE OF CONSCIENCE reż. Dante Lam
- 2008 - *THE EQUATION OF LOVE AND DEATH* reż. Cao Baoping
- 2007 - *THE ASSEMBLY* reż. Feng Xiaogang
- 2003 - *A WORLD WITHOUT THIEVES* reż. Feng Xiaogang, *BLIND SHAFT* reż. Li Yang
(Nagroda dla Najlepszego Aktora na Deauville Asian Film Festival 2003,
Golden Kinnaree Awards 2004, Golden Horse Awards)
-

LUO LANSHAN (jako XIAO HUI)

- ur. w 1994, mieszka w Heng Yang, w prowincji Hunan. Studiował w Hunan Mass Media Vocational College. *Dotyk grzechu* to jego filmowy debiut.

Ekipa:

JIA ZHANG-KE - scenariusz i reżyseria

- scenarzysta, reżyser, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli tzw. chińskiego „szóstego pokolenia”, czyli reżyserów wywodzących się z nieistniejącego wcześniej w Chinach kina niezależnego. Urodzony w 1970 roku w Fenyang, w prowincji Shanxi. W wieku 18 lat rozpoczął studia malarskie w Taiyuan, a jego zainteresowania literackie zaowocowały w roku 1991 powieścią **The Sun Hung on the Crotch**. Dwa lata później rozpoczął studia na Akademii Filmowej w Pekinie. W 1995 roku założył Młodzieżową Eksperymentalną Grupę Filmową – pierwszą niezależną organizację producencką w Chinach, która zajmowała się m.in. tworzeniem videoklipów. Zadebiutował w 1998 roku filmem **Kieszonkowiec**. Z kolei wyreżyserowany w 2004 roku **Świat** był pierwszym z filmów Jia Zhang-Ke, który mogła zobaczyć publiczność w Chinach, gdyż pomimo sukcesów odnoszonych przez jego poprzednie obrazy na całym świecie, władze nie zezwalały na ich dystrybucję w kraju. Jia Zhang-Ke jest znany z tego, że pokazuje i analizuje przemiany, które kształtują nowe oblicze prastarej cywilizacji chińskiej. Nie boi się sięgać po wielkie tematy i eksperymentować z formą filmową, aby zbliżyć się do istoty otaczającej go rzeczywistości. Reżyser wierzy, że dzięki radykalności można wydobyć jedną prawdę z wielowymiarowej rzeczywistości.

Jia Zhang-Ke na stałe mieszka w Pekinie, ale reżyseruje w różnych rejonach Chin. Jest lauretem Złoty Lwów na 63. MFF w Wenecji za film **Martwa natura**.

Filmografia:

- 2013 – **DOTYK GRZECHU (A TOUCH OF SIN)**
 - 2010 – **SZKODA, ŻE NIE ZNAŁEM (I WISH I KNEW)**, film dokumentalny, (nagroda Un Certain Regard 63. MFF Cannes)
 - 2008 – **24 CITY** (w konkursie 61. MFF Cannes)
 - 2007 – **USELESS**, film dokumentalny, (Nagroda Venice Horizons Documentary Award 64. MFF Wenecja)
 - 2006 – **MARTWA NATURA (STILL LIFE)**, (Złoty Lew 63. MFF Wenecja), **DONG**, film dokumentalny, (w programie 63. MFF Wenecja)
 - 2004 – **ŚWIAT (THE WORLD)**, (w konkursie 61. MFF Wenecja)
 - 2002 – **NIEZNANE ROZKOSZE (UNKNOWN PLEASURES)**, (w konkursie 55. MFF Cannes)
 - 2001 – **IN PUBLIC**, film dokumentalny, (Grand Prix, 13. MFF Marsylia)
 - 2000 – **PLATFORMA (PLATFORM)**, (w konkursie 57. MFF Wenecja)
 - 1998 – **KIESZONKOWIEC (XIAO WU)**, (nagroda Wolfgang Staudte Award & Netpac, w programie 48. MFF Berlin).
-

YU LIK-WAI - zdjęcia

– ur. w 1966 w Hong Kongu operator i reżyser. Ukończył Wydział Operatorski INSAS (Institut National Supérieur des Arts de Spectacle, Belgia) w 1994 roku z dyplomem magistra sztuk pięknych.

Filmografia (jako operator):

- 2013 – **DOTYK GRZECHU (A TOUCH OF SIN)** reż. Jia Zhang-Ke
2011 – **A SIMPLE LIFE** reż. Ann Hui
2011 – **LOVE AND BRUISES** reż. Lou Ye
2011 – **SAUNA ON MOON** reż. Zou Peng
2010 – **SZKODA, ŻE NIE ZNAŁEM (I WISH I KNEW)** reż. Jia Zhang-Ke
2008 – **24 CITY** reż. Jia Zhang Ke
2006 – **GOING HOME** reż. Zhang Yang
2006 – **MARTWA NATURA (STILL LIFE)** reż. Jia Zhang-Ke
(Nagroda dla Najlepszego Operatora, przyznana przez Stowarzyszenie Krytyków Filmowych w Los Angeles)
2006 – **POST MODERN LIFE OF AUNT** reż. Ann Hui
2004 – **ŚWIAT (THE WORLD)** reż. Jia Zhang-Ke
(Nagroda za Najlepsze Zdjęcia, MFF Las Palmas de Gran Canaria)
2002 – **NIEZNANE ROZKOSZE (UNKNOWN PLEASURES)** reż. Jia Zhang-Ke
2000 – **PLATFORMA (PLATFORM)** reż. Jia Zhang-Ke
1998 – **ORDINARY HEROES** reż. Ann Hui
1997 – **KIESZONKOWIEC (XIAO WU)** reż. Jia Zhang-Ke

Filmografia (jako reżyser):

- 2008 – **PLASTIC CITY** (w konkursie 65. MFF Wenecja)
2003 – **ALL TOMORROW'S PARTIES** (Nagroda Un Certain Regard, 56. MFF Cannes)
1999 – **LOVE WILL TEAR US APART** (w konkursie 52. MFF Cannes)
1996 – **NEON GODDESSES**, film dokumentalny,
(Nagroda We Love Cinema Award MFF Yamagata w Japonii)
-

Głos prasy:

„*Dotyk grzechu* pokazuje jawną pogardę dla moralnego bankructwa Chin. Jia Zhang-Ke widzi Chiny nękanie przez pytania, na które każdy może odpowiedzieć tylko przemocą. Ten film jest niezwykle gwałtowny, najeżony gniewem. To w istocie wizja podbrzusza dzisiejszych Chin. To także film drogi w tradycji gatunku wuxia, hołd złożony King Hu w tytule (*Touch Of Zen*). Reżyser współpracuje tu ze swoim stałym operatorem Yu Lick-Waiem, który wznosi się na wyżyny i od pierwszych klatek filmu odpowiada na wyzwanie ambicji reżysera: ostre kolory i sztuka idą tu ramię w ramię z naturalizmem.”

Screendaily

„W filmie *Dotyk grzechu* chiński reżyser Jia Zhang-Ke okazuje się być po raz kolejny jednym z najbardziej wnikliwych kronikarzy Chin, które przechodzą okres transformacji w XXI- wieczną państwowość. Operator Yu Lik-Waia, którego precyzyjne oko zatrzymuje się na najdrobniejszych szczegółach, w przejmujący sposób pokazuje nie tylko naturalne krajobrazy, ale także społeczność chińskich przemysłowych, ponurych górniczych miasteczek lub rozpadające się relikty przeszłości Chin.”

The Hollywood Reporter

„Jak zwykle Jia Zhang-Ke przoduje w poetyckim pokazywaniu procesu zwichnięcia i rozkładu; najsilniejszym motywem jest w tym filmie poszukiwanie sensu przez wędrownych pracowników, ich ciągły i beznadziejny ruch, często rozpadający się zresztą na gruzach tego, co pozostało w dzikich chińskich strefach budowlanych. Reżyser zdaje się pytać jak wędrować w poszukiwaniu sensu, aby zachować i utrzymać dzieje. Gęsto zaludnione Chiny to miejsce, gdzie każdy wydaje się być strasznie samotny.”

Variety

Głos prasy:

„W rzeczywistości *Dotyk grzechu* to nie tylko filmowa podróż po współczesnych Chinach, ale przede wszystkim bolesny, satyryczny obraz ciemnej strony tego kraju. Jia Zhang-Ke wyraźnie postrzega Chiny jako potęgę gospodarczą, zglobalizowanego gracza, cierpiącego na nowe, poważne choroby, zatopionego w kulcie pieniądza, w którym elity stały się super bogate, tworząc trującą zazdrość w wydziedziczonych, którzy słyszą o majątku innych osób z internetu lub z wiadomości plotkarskich na swoich telefonach komórkowych. Ten film pokazuje proces złamania chińskiej historii, która wygląda dziś jak odłamki rozbitego lustra. Różne wątki, postacie i historie pojawiają się w tym filmie w sposób statyczny, nie wchodząc tak naprawdę w żadne wzajemne relacje. Inspirując się brutalnymi opowieściami z gazet i Weibo, Jia Zhang-Ke zbudował obraz Chin jako pustynię Dzikiego Zachodu, pełną bezprawia przemocy i cynizmu.”

The Guardian

„Najnowszy film chińskiego reżysera Jia Hang-Ke wydaje się być tylko pozornym odejściem od jego poprzedniej twórczości. Po bliższym przyjrzeniu się, jego szczególne filmowe DNA zostało tu doskonale zachowane. Tyle, że tym razem jest dużo więcej rozlewu krwi, niż można byłoby od niego oczekiwać. Rozlew krwi zazwyczaj wynika tu jednak z poczucia bezsilności i często prowadzi do coraz większego smutku. W ten sposób *Dotyk grzechu* pozostaje w zgodzie z ogólnie pesymistyczną wizją świata, znaną z wcześniejszych filmów reżysera.”

Paste Magazine

